

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 16 februari 2015

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 46.112/II/PN
[...]

[...]

Mevrouw de Commissaris-generaal,

In zitting van 13 februari 2015 onderzochten de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht van een Nederlandstalig personeelslid van de federale politie, de heer [...]**mev**, omwille van volgende feiten:

Betrokkene is overeenkomstig door hem verstrekte inlichtingen werkzaam bij de algemene directie van het middelenbeheer en de informatie, directie van het personeel, directie van de opleiding, nationale politieacademie (ANPA). Na een afwezigheid van een aantal maanden wegens medische redenen ging hij op 6 oktober 2014 opnieuw aan de slag. In zijn digitale brievenbus bevonden zich een aantal berichten die, voor wat zijn directie betrof, betrekking hadden op de creatie van een geïntegreerd opleidingsinstituut (ter vervanging van de drie bestaande scholen). Het betrof mededelingen over een reorganisatie: aankondigingen van vergaderingen, verslagen van vergaderingen, voorstellen van de administratieve organisatie en procedures binnen de nieuwe structuren en een aantal “technische nota’s” van een nieuw computerprogramma dat zal gebruikt worden voor de administratieve voortgang van de opleidingen. Een aantal van de berichten was in het Nederlands gesteld, een aantal was tweetalig en een aantal (17) was in het Frans opgesteld. Deze zijn bij de klacht gevoegd. Klachtindiener heeft de Nederlandstalige versie van deze laatste berichten gevraagd, waarbij hij verwees naar de vertaaldienst van de federale politie. Waar volgens hem de auteur van de “technische nota’s” heeft meegedeeld dat deze mogen worden vertaald, liet de afzender van de andere documenten weten dat een vertaling door de vertaaldienst van de federale politie geen optie was. Er werd ook meegedeeld dat de documenten waarover het ging “werkdocumenten” waren die als gevolg van die status niet mogen worden vertaald. Klager acht het hem toezenden van vermelde eentalig Franse berichten en documenten strijdig met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT, artikel 39, § 3).

Hij voegt er tenslotte aan toe dat hij sedert 14 oktober 2014 (laatste datum waarop hij een Nederlandstalige versie van de Franstalige berichten vroeg en verwees naar de vertaaldienst van de federale politie) geen documenten meer ontving. Na deze datum zou nog minstens 1 vergadering zijn georganiseerd, waarvan een eentalig Frans verslag werd rondgestuurd. Betrokkene ontving voor deze vergadering noch een uitnodiging, noch een verslag.

Op de vraag van de VCT naar uw standpunt ten aanzien van deze klacht antwoordt de Directeur-generaal a.i. van de Algemene directie van het middelenbeheer en de informatie het volgende:

“In het kader van de reorganisatie van de federale politie zijn de 3 ingerichte politiescholen gefuseerd tot één nationale politieacademie. Mevrouw [...] staat aan het hoofd van het bureau dat de academie administratief ondersteunt en de inschrijvingen voor de opleidingen behandelt. In dit verband moest ze vergaderen met haar collega’s die zich met dit soort taken bezighouden en frequent met hen spreken of mailen. Ze is Franstalig, maar heeft sinds ze dit bureau met personeelsleden van de twee taalstelsels rechtstreeks beheert enorme inspanningen geleverd om Nederlands te leren. Bovendien legt ze momenteel taaltesten af bij Selor om het certificaat Nederlands te behalen.

Toen de heer [...] na 5 maanden ziekteverlof het werk hervatte, eiste hij de Nederlandse vertaling van alle mailverkeer uit die periode en van de verslagen van de besprekingen die binnen deze door mevrouw [...] geleide groep werden gevoerd.

Na overleg te hebben gepleegd met de directie van de academie, legde mevrouw [...] hem uit dat, gelet op het drukke werkschema van de vertaaldienst en het feit dat hij zonder onderscheid de vertaling van alle werkdocumenten en kladversies vroeg:

- *het verstandiger zou zijn haar (allicht wordt “hem” bedoeld) een Nederlandse samenvatting te bezorgen van de punten over de praktische modaliteiten inzake uitoefening van de taken die uiteindelijk in aanmerking zouden worden genomen;*
- *ze bereid was hem die punten uit te leggen en zijn vragen te beantwoorden tijdens een gesprek waarbij ze haar best zou doen om Nederlands te spreken;*
- *ze voortaan de verslagen van gesprekken en vergaderingen zowel in het Nederlands als in het Frans zou opstellen.*

De nationale politieacademie ziet er, net als alle centrale diensten van de federale politie, nauwlettend op toe dat artikel 39, § 3 van de wetten wordt nageleefd. “De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld”.

Hoe fundamenteel die bepaling ook is, toch houdt ze naar mijn mening niet in dat alle werkdocumenten, mailverkeer en vergaderverslagen in alle omstandigheden en zonder onderscheid naar aard en inhoud systematisch in de twee talen worden opgesteld, terwijl:

- *de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken waarin ze uiteindelijk resulteren wel degelijk in de twee talen worden opgesteld;*
- *het personeelslid bijkomende uitleg in zijn taal kan krijgen indien het dat wenst;*
- *het personeelslid dat geïnteresseerd kan zijn in de inhoud van die documenten, net als de heer [...], bij Selor zijn functionele kennis van de Franse taal heeft aangetoond en hiervoor een tweetaligheidstoelage ontvangt gelet op de grote waarde van die kennis voor de dienst (cf. art. XI.III.31 en XI.III.32 RPPol).*

De door betrokkene geformuleerde klacht is voor zover ik weet dus een alleenstaand geval van een conflict tussen personen dat als afgesloten kan worden beschouwd. Binnen mijn algemene directie, waarin systematisch wordt gewaakt over de naleving van het bovenvermelde artikel 39, § 3, lijken de meeste personeelsleden die een tweetaligheidstoelage genieten die tweetalige werkomgeving verrijkend te vinden.”

*
* *

De klacht heeft betrekking op een aantal enkel in het Frans aan klager toegestuurde mededelingen per e-mail van een aan de gang zijnde reorganisatie van diensten.. Het betrof aankondigingen van vergaderingen, verslagen van vergaderingen, voorstellen van de administratieve organisatie en procedures binnen de nieuwe structuren en een aantal technische nota's van een nieuw computerprogramma dat zal gebruikt worden voor de administratieve voortgang van de opleidingen.

In de toelichting van de federale politie worden de feiten op zich niet tegengesproken. Ze worden in een algemeen kader weergegeven.

De hiervoor vermelde zendingen aan klager zijn te beschouwen als onderrichtingen aan het personeel in de zin van artikel 39, § 3, van de bestuurstaalwet. Volgens dit artikel worden de onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld. De rechtsleer is het er unaniem over eens dat uit de hele opzet van de bestuurstaalwet in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en met de bepalingen van artikel 17 voortvloeit dat de bewoordingen "in het Nederlands en in het Frans" zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans naargelang het geval dienen te zijn. In dezelfde zin is het arrest 19.779 van 5 september 1979 van de Raad van State.

De VCT is dan ook van oordeel dat de mededelingen die in binnendienst aan klager worden gestuurd in zijn taal dienen te zijn gesteld. Het feit dat hij over een taalattest van Selor beschikt, houdt niet in dat afbreuk kan worden gedaan aan de bepalingen van vermeld artikel 39,§3 van de bestuurstaalwet en dat in binnendienst met hem kan worden gecorrespondeerd in een andere taal. De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

[...]